

1942-11-26

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Else Warberg og hendes døtre boede på Glorup, hvor deres mand og far havde fungeret som godsforvalter.

Afsendersted:

Lindøgaard pr. Dræby St.

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens bagside

Modtagersted:

Bakkevej 12 Hareskov St.

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Omtalte personer:

Thora Branner

Louise Brønsted

Christine Mackie

Axel Müller

Ellen Sawyer

Janna Schou

Andreas Warberg

Else Warberg

Karen Warberg

Laura Warberg

Marie Warberg

Martin Warberg Larsen

Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv, BB0953

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Else Warberg er død. Hun blev 83 år og var klar i hovedet, men legemet var svagt. Hun var et godt menneske. Begravelsen bliver i stilhed. Det var godt, at Johanne C. Larsen besøgte Else om sommeren.

Laura/Bibbe Warberg P. er indlagt med gulsot. Hun får mange besøg og læser meget.

Det er trist, at Astrid/Dis Warberg-G. er syg.

Hohanne og Adolf Larsen har ikke haft vinduerne tilstrækkeligt dækket, og de får måske en bøde, men nu har de købt mørklægningsgardiner.

TRANSSKRIFTION

[Skrevet med blyant på kuvertens forside:]

modt 27' Nov. 1942.

Tante Else død 25' Nov

[Skrevet med blæk på kuvertens forside:]

Fru A. Warberg Müller

Bakkevej No 12.

Hareskov St.

[Skrevet med blå kuglepen på kuvertens forside:]

4-2-08.

11-2-07.

3-1-03.

3-1-02. [Linjen overstreget]

18-4-2001.

18-6-2000

BWP.

[Skrevet på kuvertens bagside:]

Lindøgaard, Dræby St. Fyen.

[I brevet:]

Lindøgaard

Nov. 1942.

Kæreste Dis!

Nu er vor lille søde Tante Else død. Nina ringede til mig i Aftes og var jo forfærdelig bedrøvet. Tante Else var bleven syg i Søndags Aftes og havde Opkastninger; hvordan Mandag og Tirsdag var gaaet, kunde jeg ikke faa fat paa, men saa vidt jeg forstod, var hun sovet stille hen i Gaar Eftm (Onsdag) Kl 4 1/2 ["Kl 4 1/2" indsat over linien] De havde siddet hos hende i et Par Timer, fordi de ikke kunde forstaa, at hun var død. Jeg spurgte, om de var helt alene - ja, det var de. Sygeplejersken havde været der og hjulpet dem, men var nu gaaet. Hvor har det været svært for dem at

Torsdag d. 26_nde_

være der helt alene i det store mørke Hus med deres store Sorg. Hvor alting bliver anderledes for dem nu, da deres Mor er borte – Centrum i deres Tilværelse. Men for Tante Else selv er det jo kun lykkeligt; hun led saa meget og havde kun Smerte og Ubehag ud af Livet, som det efterhaanden var blevet.

Hvor forunderligt – naar man tænker paa hendes høje Alder- 83½ Aar – og paa det svage Legeme, der ikke havde været i Orden i de sidste 13-14 Aar, at hendes Aand var lige saa klar som altid og at hendes Forstand ikke var svækket det allermindste. Der var ikke noget med ” ja, jeg husker ikke [”ikke” indsat over linien] saa godt mere” el. den Slags, som jeg da kender saa godt, skønt jeg ikke er fyldt 70 endnu Hun havde Rede paa alt, huskede alt og fulgte med i alt, fuldstændig ungt og levende. Tante Else var efter min Mening et helt Unikum paa det aandelige Omraade. – Det er for mig en god Tanke, at hun har faaet Fred. Gud være lovet, at jeg ikke tror, hun nu skal bryde videre med Vandringen og ændre Tilværelsen, hvor maa det være rædselsfuldt at tro det. Men paa en Maade lever hun jo videre – i vores Erindring, som holdt af hende og i det lysende Forbillede, hun har skabt for os, Godhed dør jo ikke saadan ud, Paavirkningen har været der, stærkest hos de to. Tante Else har altid staaet for mig som Idealet af Godhed og Renhed. Jeg husker, at jeg en Gang, da vi var ganske unge, sagde det til Elle og Elle svarede: nej, Mor! – Og hendes Godhed føltes i vide Kredse, jeg har en Gang i en Rutebil ml. Kjertemind og Odense hørt to sidde og tale om hendes Godhed og Hjælpsomhed.

Jeg har lige ringet til Titte, hun var ganske rolig. Paa min Forespørgsel sagde hun, at de havde næsten ikke sovet i Nat, Nina vist slet ikke. De averterer ikke før efter Begravelsen, der bliver i meget stor Stilhed; som Nina sagde i Aftes, det er altfor besværligt for Folk at komme og for dem en Umulighed at have stor Spisning; de har næsten ingen Petroleum; Titte mente, at Begr. blev Mandag, men de havde endnu ikke talt med Præsten om det. – Jeg har skrevet til Dedde og til Christine, som jeg bad om at ringe til Lugge og bede hende ringe til Tutte.

Hvor er jeg lykkelig over at vi overvandt alle Hindringer i Sommer og tog derned, jeg kunde forstaa at hun havde været saa glad ved det. Og godt, at vi har passet hende med Breve: vi nyder dem, sagde lille Tante Else i Sommer; nu da jeg ser i min Fortegnelse over mine afsendte Breve, ser jeg, at jeg ikke har skrevet siden d. 29 Oktober og jeg var paa Springet til at skrive igen, å hvor trist at jeg ikke fik det gjort. Men samme Dag som jeg sidst

sendte Brev til dig, fik jeg Brev fra Bibbe, at hun laa syg, og jeg har saa skrevet næsten hver Dag til hende og ret lange Breve, saa blev det til Tante Else opsat. Hvor det dog tit gaar sådan. Bibbe havde gaaet i en Uge og stridt med Feber, arbejdet som sædvanlig og ikke sagt til. Først da hun havde 39.6 kom hun i Seng, blev nogle Dage efter rigtig indlagt paa Sygehuset med Gulsot. Hun bliver mere og mere gul; hendes Plasma-Farve er 26 og det normale er 7-8. saa der venter hende nok et langt Sengeleje, hvad hun paastaar, hun er glad over; hun befinder sig vel nu, faar en Masse Blomster (Bibbe er jo afholdt, hvor hun kommer) læser en Masse gode Bøger, hun kan faa hvad hun vil; der er en udmærket Bibliotekar, som hun forleden havde en meget langt litterær Samtale med. Hun har f. Tiden 5-6 Bøger om Rusland.

Det er rigtignok kedeligt, lille Dis, at du er syg, men godt for den gode Hjælp, saa kan du da ligge med roligere Samvittighed, hvilket jo betyder uendeligt, naar man skal ligge syg; jeg havde netop tænkt paa, at I havde nu alle været raske i lang Tid; men det var da ikke saa sært, du blev syg, naar du skulde høre Radiomusik en hel Aften – Gud Fader bevares, jeg faar Koldsved bare ved Tanken – oven i Købet uden rigtig Varme og saa i saadan en moderne Stue, som altid virker saa kold; det er ikke grimt, men virker saa fattigt, nøgternt og – køligt.

Jeg har nok slet ikke faaet dig sagt Tak, for dit lange Brev; du skrev ikke, om du var kommen af med Feberen – forhaab. er du det nu. - - Vi har forsøgt en Gang med Sække for Vinduerne, men Blæsten ville ikke tillade det, de klaprede altid. Vi ved endnu ikke, om vi faar Bøde. "De" havde staaet en Tid og kigget gen. en Revne i Porten og set Lyset. Saa det var for sent at Manse slukkede, da han hørte Porten; nu har vi faaet rigtige "Træk og Slip" Gardiner af mørkegrønt Papir.

Til Lykke med Gaasen; 20 Kr. er fantastisk billigt. 30 Kr. regner vi for Prisen. Og vi maa jo huske paa det eventuelle Fedt, som sparer det dyre Smør.

Jeg kan ikke mere, desuden snart Posttid, jeg har skrevet saa meget i Formiddag og er for øvrigt saa oprevet af at tænke paa Glorup. Tilgiv. Du har da faaet Æblerne? Nej, nu faar jeg da ikke dårligt Knæ jeg har jo Pige Hjælp nu og behøver ikke at løfte paa Kasser eller bære – blot lægge dem ned.

Tusinde Hilsner – ogsaa til Nus og Axel
fra din Junge

God Bedring, lille Dis.

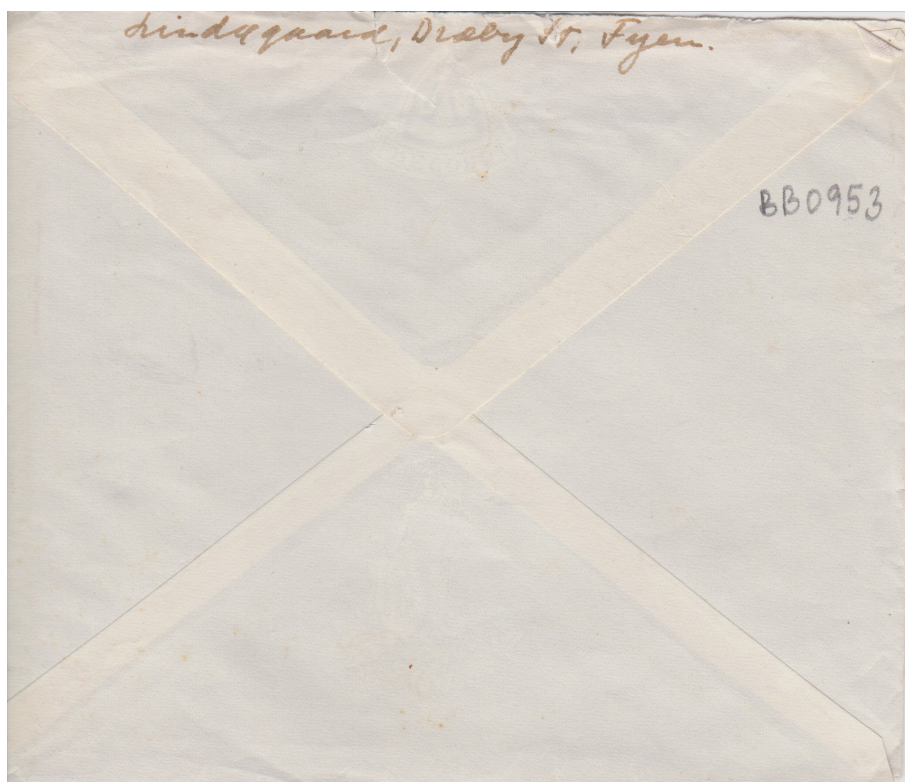
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Lindøgaard

Torsdag d. 26de Nov. 1842.

Kæreste Lis!

Nu er vor lille søster Tante Else død. Nina ringede
til mig i Aften og var jo forpindt; bedrøvet.
Tante Else var blev. Syg i Søndags Aften og havde
opkastninger; hvordan Mandag og Tirsdag var
gaaet. Kunde j. ikke paa fat paa, men saa lidt
j. forstod, var hvin souet stille hien i Gaar Sønd.
Tirsdag, ¹⁸⁴² alle havde siddet hos hende i et Par
Timmer, fordi de ikke kunde forstaa, at hvin var
død. Jeg spurgte an de var helt alene - ja, det
var de. Sygeplejersken havde været der og hjulpet
dem, men var nu gaaet. Hvor har det været
svært for dem at være de helt alene i det
stort mørke Hüs med deres store Sorg. Hvor alting
bliver anderledes for dem nu, da deres Mor er
borte - Centrum i deres Tilværelse. Men for Tante
Else selv er det jo hvin lykkeligt; hvin led saa
meget og havde hvin smerte og Ubehag ud af
Linet, som det ellers haanden var blevet.

Hvor forunderligt - naar man tænker paa hendes
lille Alder - 83 $\frac{1}{2}$ Aar - og paa det store Levens, de
ikke havde været i Orden i de sidste 13-14 Aar,
at hendes Aand var lige saa klar som altid
og at hendes Forstand ikke var svækket det
allev mindste. Der var ikke noget med, ja, j.
husker ^{ikke} saa godt mere "et. den Plass, som j. da
kunde saa godt, skönt j. ikke er lyset. Tønde
Hvin havde Red paa det, tænkte alle og
fulgte om i alt, fredslandig, myt og levende.
Tante Else var efter min Mening, et helt Uviklet
paa det aandelige Omraade. - Det er for mig
en god Tænke, at hvin har paaet Fret. Gæt vore

880953
Lovel, at jⁱ ikke tror, h^um nu skal bygge
videre med Vandringer og andre Tilværelser,
hv^or maa det vare rædselsfuldt at tro det.
Men paa en Maade lever h^um jo videre
— i vores Sindrings, som holdt af hende og
i det lyende Forbilledet, h^um har skabt for
os, Gøtthet d^or jo ikke saadan et Paavirkning.
h^um varet der, stærkest hos de to. Tante & l^ue l^ue
altit staaet for mig som Idealet af Gøtthet og
Renhet. Jⁱ husker at jⁱ en Gang da vi var ganske
unge sagde det til l^ue og at l^ue svarede: nej,
nu! — Og hendes Gøtthet fæltet i vide Kredse,
jⁱ har en Gang i en Rudebil med Hjerteminde og
Adenue hørt to sidde og tale om hendes Gøtthet
og Hjælpsomhet.

Jⁱ har lige ringet til Tille, h^um var ganske
rolig. Paa min Forening l^ue sagde h^um, at de havde
været ikke sovnet i Nat, h^um vist slet ikke.
De ventere ikke for efter Begraavelen, der bliver
i meget stor Stilhet; som Nina sagde i Afles, det
er allfor besværligt for Folk at komme og for
dem en Værelse; h^um at have stor Spisning; de
har næsten ingen Petroleum; Tille mente at
Begr. blev Mandag, men de havde endev^e ikke
faaet med Præsten om det. — Jⁱ har skrevet til
Adele og til Christine, som jⁱ had an at ringe
til dem og bede hende ringe til Tulle.

Hv^or er jⁱ lykkelig; men at vi overvandt alle Hin-
dringer i Sommer og tog dernest, jⁱ kunde forstaa
at h^um havde været saa glad ved det. Og Gøtthet, at
vi har paaet hende sm^uet Brev: vi nyde dem,
sagde lille Tante & l^ue i Sommer; nu da jⁱ ser i min
Forening om mine afsentte Breve, se jⁱ, at jⁱ
ikke har skrevet siden d. 29 Oktobr og jⁱ var paa
Springet til at skrive igen, a^l hv^or trist at jⁱ ikke
fik det gjort. Men samme Dag som jⁱ vist

2
sendte Brev til dig, fik du Brev fra Bibbe, at
hjem saa syg, og i den saa skrevet næsten hver
dag til hende og ret lang Brev, saa blev det
til Tante's og opsat. Hvor det dog til gavn hende.
Bibbe havde gået i en Uge og stridt med Feber,
arbejdet som Saksaul; og ikke sagt til. Først da
hjem havde 39° kom hjem i Penz, blev nogle
Dage eller rigtig indlagt paa Sygehuset med
Gribsot. Hjem bliver mere og mere gul; hendes
Plasma-Farve er 26 og det normale er 7-8. Saa
der uventede hende nok et langt Fængsels, hvad
hjem jaastaa, hjem er glad over; hjem befinder
sig vel nu, faar en Masse Blomster (Bibbe er
jo afhjælp, hvad hjem kommer) læser en Masse
gode Bøger, hjem kan saa hvad hjem vil; der er
en udmærket Bibliotek, som hjem fortæller
hjem en meget lang Litteratur Samtale med.
Hjem har f. Videm 5-6 Bøger om Rusland.

Det er rigtig nok bedeligt, lille din, at du er
syg, men godt for den gode Hjælp, saa kan du da
ligge med roligere Samvittighed, hvilket jo
helst er uendeligt, men man skal ligge syg,
i havde netop tænkt paa, at I havde nu alle
været raske i lang Tid; men det var da ikke saa
sant, du blev syg, naar du skulde høre Radio-
Musik en hel Aften - Gud Fader bevares, i,
jaar Koldsnet bare net Tanken - oven i Købet
tiden rigtig Varme og saa i saadan en mo-
derne Skue, som altid virker saa kold; det er
ikke grime men virker saa fattigt, nyfærdigt
og - koldt.

Jeg har nok slet ikke faaet dig sagt Tak,
for dit lange Brev; du skrev ikke, om du var
kommen af med Feber - forhåbentlig er du det
nu. - - Vi har forstået en Gang med I Sakke
for Vinduerne, men Blæsten vilde ikke tillad

BB0953
det, de klapper altid. Vi mit endnu ikke,
an vi faar Både. De haude staar en Tid
og kiggel gen. en Reuse i Porten og det dygt,
kaa det var for sent at maase blukke, de
kan herte Porten, nu har vi faaet sigt sig. Teak
og Slip Gardiner af smokkegrunt Papir.
Til dykke mit Gaasen, 20 Kr. de faaer
stisk helligt. 30 Kr. regner vi for Prisen. Og vi
maa jo huske paa det eventuelle Fatt,
kan spare det dyre Smis.
J kan ikke mere, desuden snart Fokki
j har skrevet saa meget i Formiddag og
de for bringe saa oprebt af at tænke paa
Glory. Tiljiv. Du har da faaet Blubine?
Nej, nu faar j da ikke dærligt Kude, j kan
jo sigeljalp nu og behøver ikke at luffe
paa Kassen eller bare - blot lagge dem
nu.
Truinde Wilson - opaa til Kios og Allet
paa din Jern
Get Bedring, lille Mio.